

sad, dels ved nødvendige Forbedringer, hvortil de forskellige Partier have medvirket, dels ved unødvendige Ændringer i Hærlovene gennem en Række af Aar, og naaede i den sidste Samling, før de nye Love vare vedtagne, paa den sidste Finanslov, Finansloven for 1909—10, til 13,200,000 Kr. Det var en uafbrudt Stigning. Imidlertid maa man være gaaet ud fra, at selv Budgettet for 1909—10 ikke var Udtryk for, hvad et normalt Budget paa dette Tidspunkt virkelig vilde omfatte, thi i nogle Bemærkninger, som den højtærede nuværende Finansminister gav paa en Forespørgsel fra Forsvarsudvalget i 1909 til dets daværende Formand, det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen), nævnede han, at naar man vilde have et normalt Budget under den tidligere Forsvarsordning, maatte man lægge noget til de 13,200,000 Kr., og han afvandede da Beløbet og sagde: Normalbudgettet er 13,520,000 Kr. Dette er omtrent den Merudgift, som Forsvarskommissionens Betænkning havde regnet med; den havde opgjort, foruden Lønningsforhøjelserne, det samlede Militærbudget til 13,600,000 Kr., altsaa omkring det normale Budget, man nu var naaet til. I det af den tidligere Forsvarsminister, den nuværende Finansminister, fremsatte Forslag var ved Fremsættelsen den 12. Februar 1909 Udgifterne specificerede til at medføre en gennemsnitlig aarlig Udgift af 14½ Mill. Kr. Noget senere, nemlig den 3. Juli, da den højtærede Forsvarsminister blev forespurgt om, hvad den fulde Gennemførelse af Lovforslagene vilde medføre, var han imidlertid naaet lidt højere op. Han erklærede da, at Lovene i den af ham fremsatte Skikkelse vilde koste 14,996,000 Kr. om Aaret, men i den af Folketinget ved anden Behandling i Foraaet 1909 vedtagne Skikkelse vilde de medføre en aarlig Udgift, naar de vare fuldt gennemførte, af 14,600,000 Kr. De se altsaa, at Normalbudgettet var 13,500,000 Kr., og det bebudedes, at den fulde Gennemførelse af disse Forsvarslove vilde medføre en Stigning til henholdsvis 14,600,000 og 14,996,000 Kr. Men hvorledes er det nu gaaet? Skønt Forsvarslovene ikke ere fuldt gennemførte endnu, staa vi i Aar med et Forsvarsbudget, som forlanger

15,200,000 Kr., altsaa mere end det allershøjeste, som nogen Sinde er nævnt her paa Rigsdagen som det, den fulde Gennemførelse af Forsvarslovene vilde koste, og endnu staa der ca. 300,000 Kr. tilbage af den fulde Gennemførelse. Det fremgaar af de Oplysninger, som den højtærede daværende Forsvarsminister meddelte i Skrivelse af 3. Juli, hvor der udtrykkelig findes en Skala, der viser, hvor meget Stigningen vil blive det 1ste, 2det, 3die, 4de, 5te og 6te Aar, naar den endelige Fuldførelse er gennemført. Og man vil da se, at der endnu er tilbage ca. 288,000 Kr. Føje vi dette til Beløbet for i Aar, vil det altsaa vise sig, at den fulde Gennemførelse af Forsvarslovene vil koste 15,468,000 Kr. I Modsætning til det Beløb, der beregnedes som Normalbudgettet for Aaret 1909—10, de 13,500,000 Kr., bliver det altsaa 2 Millioners Merudgift paa Krigsministeriets ordinære Budget.

At dette Resultat maa vække den allerstørste Overtænkelse; den største Forbavselse, navnlig hos den Del af det nuværende Venstre, der stod i Reformpartiet under Forsvarslovenes Behandling, slutter jeg af, hvad der foregik i Samlingen 1908—09. Da Forslagene havde gennemgaaet Udvalgsbehandling og vare komne til anden Behandling her, var det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) Ordfører og understregede meget stærkt, at man havde foreslaaet Nedsættelser i Forslagene, fordi man syntes, at det var blevet for dyrt, og han sagde, at man var naaet efter hans Udregning til et samlet Tal af Merudgiften paa 1½ Mill. Kr. paa de samlede Forsvarsudgifter, Marineministeriets Budget medregnet. Han sagde, at der var Bestræbelser indenfor Reformpartiet for at bringe Merudgiften ned til 1 Mill. Kr.: „De Nedsættelser, vi her have foreslaaet, ere ikke fra vor Side beregnede paa at give efter paa, dem ønske vi vedtagne, og der er intet Ønske hos os om at lade Bevillingerne stige, og ikke alene er der ikke noget Ønske derom, men der er en fast Villie til ikke at gøre det.“ Den daværende ærede Ordfører for Reformpartiet erklærede overfor den daværende Forsvarsminister og dette Ting forud for de afgørende Valg, at man ikke ønskede, at Stigningen paa det samlede Forsvarsbud-